

Pěchota u nás a v cizině.

Nadporučík děl. Karel Gruncl:

Výzbroj moderní pěchoty.

(Dokončení.)

II. Karabiny a kulometné pistole v posledních válkách.

V Militär-Wochenblattu čís. 38/1934 poukazuje nejmenovaný autor na nedávné čínsko-japonské boje, kde hlavní úlohu měly zbraně pěchoty. Téměř 90% zranění vojáků mělo svůj původ v pěchotním střelivu, kdežto ve světové válce to bylo jen 10%. Čínsko-japonské boje ukázaly, že lehké kulometry pěchoty působí účinně jen do vzdálenosti 1000 m, pušky do 400 m. Z toho vysvitá, že se k účinné palbě do 400 m pro pěchotu mnohem lépe hodí karabiny než dlouhé pušky. To, co ušetříme na váze u karabin, můžeme na druhé straně výhodně nahradit větším počtem střeliva. Také pěchota republik Bolívie a Paraguay byla v nedávných bojích vyzbrojena karabinami a každý pěšák měl 200 až 300 nábojů. Tyto boje dokázaly, že moderní pěchota potřebuje lehkých pušek a většího množství střeliva.

V bojích mezi jmenovanými jihoamerickými republikami se osvědčila u pěchoty, hlavně v bojích zblízka, nová pěchotní zbraň, kulometná pistole. Její účinný dostřel byl sice jen 200 m, ale zato se ukázala zbraní, která je ihned pohotová k palbě v kterémkoli směru — i za pohybu. K její obsluze stačil jediný voják, který měl 500 až 1000 nábojů. V bolivijské armádě mělo každé bojové družstvo kromě lehkého kulometu i kulometnou pistoli. Důstojníci byli jí vyzbrojeni k boji zblízka. Z toho plyne další poučka: Moderní pěchotě je nutno dát účinnou a rychlopalnou zbraň k vedení boje zblízka.

V snahách vybavit pěchotu moderní výzbrojí vystupuje do popředí ještě další, o níž promlouvá autor citovaného článku v Mil.-Woch.: Vybavit pěchotu takovým střelivem, které by bylo jednotné a hodilo by se do karabin, kulometů i do kulometných pistolí. Byl by to jakýsi střed mezi dnešní puškovou a pistolovou střelou. Tento požadavek není dosud vyřešen nikde. Autor míní, že bychom zavedením jednotného druhu střeliva přišli také k velmi lehkým konstrukcím kulometů, které by mohli obsluhovat jediný muž. Zmenšení váhy kulometu by umožnilo dát kulometníkům větší dotaci střeliva, čímž bychom značně zvětšili palebnou sílu nejmenších jednotek pěchoty.

III. Konstrukce nového universálního pěchotního děla „Vickers Armstrong“ v britské pěchotě.

Ruská revue „Krasnaja Zvezda“ 62/34 přináší vyobrazení a technická data pěchotního děla, které Angličané nazvali „universálním pěchotním dělem“. Dělo má dvě vyměnitelné hlavně; jedna má ráži 60 mm a používá se jí k strmé palbě, druhá ráže 44 mm je určena k rasantní palbě na nekryté cíle a tanky. Dostřel z první hlavně je 3000 m, z druhé 6400 m. Váha střely do první hlavně je 2,5 kg, do druhé 1,25 kg. Počáteční rychlost střely u první hlavně je 223 m/vteř., u druhé 520 m/vteř. Dělo váží 218 kg. Lze jím dát náměr od -5° do $+60^{\circ}$. Spodní lafeta je uložena na kolech. V nutných případech lze dělo rozložit na sedm jednotek; dopravuje je mužstvo. Nejtěžší jednotka váží 48,5 kg. Kromě popsaného typu má britská pěchota ještě dělo Vickers Armstrong o jediné hlavní. Dostřel při použití granátů normálních je 6800 m, při použití granátů minových 3000 m. Počáteční rychlost granátu je

500 m/vteř., minového granátu 240 m/vteř. Váha obou granátů je stejná: 15 kg. Celé dělo váží 264 kg. Lze je rozložit na šest jednotek.

Prameny: Art. Rundschau — únor 1931.

Revue d'Infanterie — článek belg. p. plk. Bouhe — duben 1934.
Militär-Wochenblatt roč. 1933/4, čís. 38—43.

Opravy

k IV. (1934) ročníku „Pěchotních rozhledů“.

K článku mjr. pěch. Jana Valníčka: Nepřímé zamíření kulometů:

Str. 167, ř. 10. zdola čti místo $\tau_1 = -23$ správně $\tau_1 = -71$ dc

Str. 167, ř. 7. zdola piš pak správně $-1'65.71 - 0'25.35 = -66$ dc.
1.9

REDAKČNÍ DOSLOV.

Redakce, přihlížejíc k zpracované látce, uveřejněné letošního roku v Pěchotních rozhledech, vzdává dík svým četným spolupracovníkům a žádá je o spolupráci i v roce příštím a vyzývá k práci i nové přispěvatele, kteří mohou svými vědomostmi a poznatky přispěti k splnění vytčeného programu.

Jelikož nebylo dostatek článků, vztahujících se k stanovenému programu pro ročník 1934, byla redakce nucena uveřejňovati letos i jiné práce, které rovněž přispěly k udržení celkové úrovně Pěchotních rozhledů a vyhovovaly časové potřebě. Protože některá témata vypsána na rok 1934 nebyla zpracována, jsou pojata opět do programu na rok 1935.

Redakce Pěchotních rozhledů vyhoví, pokud jen bude možno, všem podnětům čtenářstva a prosí, aby byl udržován mezi redakcí a čtenáři co nejtěsnější styk.

Pplk. pěch. Bohumil Boček.